hield, en vast stond in de overtuiging, dat de verbintenis aan de belijdenisschriften nooit rechtens is opgeheven.

Hij poogde naar deze grondgedachten te handelen en o. a. van het Avondmaal te weren degenen, die eene ongoddelijke leer dreven.

En wetende, dat hieruit conflict kon geboren worden met de »hoogere kerkbesturen," en hebbende vrij beheer over de kerkelijke goederen, welk beheer hij door eene commissie deed uitoefenen, nam hij in het reglement op dat beheer de bepaling op, dat bij een mogelijk conflict deze commissie dat deel van den kerkeraad als wettigen kerkeraad zou erkennen, dat zich hield aan de belijdenisschriften der kerk.

Dit was dus in overeenstemming met art. 11 van het Algemeen Reglement der Ned. Herv. kerk, hetwelk aan alle ambtsdragers de verplichting oplegt, te zorgen voor *»de handhaving der leer"*.

Gij herinnert u, wat toen volgde. Zes en tachtig kerkeraadsleden: predikanten, onderlingen en diakenen krijgen, op 6 Januari 1886, een brief ilmis van het Classicaal Bestuur van Amsterdam, waarin hun wordt medegedeeld, dat zij wegens een vergrijp van ergerlijken aard, in hunne bediening voorlooping geschorst zijn.

Conflict!

Procedure, vonnis; eindelijk afzetting van het ambt en vervallen-verklaring van het lidmaatschap der Ned. Hervormde kerk.

Zulke feiten bewijzen immers duidelijk, dat de belijdenis nooit is afgeschaft en de oude Kerkenordeningen nog wel degelijk van kracht zijn!

Ja, zegt de kerkrechtkunde, altijd voor zoover die oude Kerkenordeningen niet in strijd zijn met de reglementen.

De reglementen zijn dus de grondwet.

De geheele inrichting en het geheele bestuur der Ned. Herv. kerk rust er op, en is de belichaming van de voorschriften in de reglementen vervat. De reglementen en **niets anders** bepalen en beheerschen den rechtstoestand der Ned. Hervormde kerk, en van alle hare leden, zoowel voor de kerkbesturen en de burgelijke rechtbanken, als voor den staat.

Alle procedures bewijzen dit.

Hetgeen de kerkrechtskundige in het Amsterdamsche *Volksblad* beweert van de oude Kerkenordeningen, zou in het reglement zelf uitgedrukt moeten zijn, om iets te beteekenen. Maar dat is niet het geval. Het is eenvoudig eene uitvinding, om eene positie te verdedigen; een fictie.

In den brief door den Gommissaris-Generaal, *Reepstaar van Brist*, aan de Amsterdamsche Classis, in 1816 op last des Konings gezonden, wordt niet eenmaal de oude Kerkenordening genoemd, maar alleen gesproken van het Algemeen Reglement, dat het Bestuur regelt, en gewezen op de gebiedende noodzakelijkheid van den vorm te veranderen, door meerdere concentratie, om daardoor meerdere eenheid en kracht aan het geheel bij te zetten.

Nu hebben gelukkig voor ons alle deze dingen geen rechtstreeksche waarde of beteekenis. We nemen er alleen kennis van met het oog op den algemeenen toestand, en zien er uit met welke wapenen men, van orthodoxe zijde, thans de Gereformeerden in de Ned. Herv. kerk bestrijdt. Die Gereformeerden zijn, als de kop van den lintworm, in het lichaam gebleven, en zoo bestaat er altijd nog gevaar voor »aangroeiing". De orthodoxen gevoelen zich dan ook, van tijd tot tijd, onpasselijk, vooral als de modernen, nu en dan en hier en daar, het hoofd weder opsteken, en soms harde waarheden over de kerkelijke toestanden zeggen.

In dien verleugenden toestand hebben nu reeds drie geslachten geleefd en nog is het einde niet. Nog geldt het woord van den profeet ook voor ons Nederland; de waarheid struikelt op de straten, en wat recht is kan er niet door!

Toch bevreemde zulk een uitvlucht niemand.

De Gereformeerden in het Genootschap zitten nu eenmaal in een *valsche positie*. Daartegen zich verzetten durven ze niet. Dus moet wel de conscientie in slaap worden gewiegd.

En natuurlijk, wie zijn conscientie in slaap wil wiegen, *zint op slaapdrankjes*.

Die uit te vinden is voor hem de meest profijtelijke bezigheid.

KUYPER.

Officieele Berichten.

Met verkorting uit het Kerkblad van 21 Febr. 1896.

Kennisgeving.

De kerkeraad der Gereformeerde kerk te Den Helder heeft in zijne vergadering van 6 Februari l.l. besloten:

1. Dat, indien er voor eenige inrichting van onderwijs, barmhartigheid of andere zaken, ondersteuning begeerd wordt uit de kerk te Den Helder, alle collectanten zich minstens drie weken vooraf hebben te wenden tot den kerkeraad;
2. Dat, indien er termen bestaan om die collecten aan te bevelen, de kerkeraad dit zal doen;
3. Aan de gemeente van dit besluit kennis te geven, opdat zij wete waar ze hare gaven het best kan besteden;
4. Dit besluit te publiceeren.

Namens den Kerkeraad voornoemd,
Js. BOOTSMA, *h.t. Praeses.*
P. GRAAFF, *Scriba.*

Helder, 18 Februari 1896.

L. S.

De kerkeraad der Gereformeerde kerk te Assen verzoekt bij dezen de kerkeraden, hem te willen toezenden de attesten betrekkelijk de jongelingen, die eerlang te Assen in militairen dienst komen, en hen op te wekken, bij hun komst aldaar, aanstonds een bezoek te brengen aan het »Tehuis" voor Militairen aan de Vaart.

Namens den Kerkeraad,
A. M. DONNER, *Praeses.*
J. VAN DALEN HZN, *Scriba.*

Classis Almkerk, op 20 Januari 1896 te Nieuwendijk.

De vergadering wordt door den voorzitter geopend op de gewone wijze; daarna worden de credentie-brieven nagezien en in orde bevonden.

Aan eene kerk wordt geadviseerd: een persoon, die na het gebruik van het H. A. wederom in dezelfde zonde is gevallen, waarom hij tevoren daarvan was geweerd, terstond onder den zen trap van censuur te stellen; terwijl nog aan een andere kerk de raad gegeven wordt, iemand, die niet meer ter kerke komt, volgens de K. O. te behandelen.

Over de nog niet ontkomene kerk van Woudrichem wordt gunstig gerapporteerd. De Classis wekt de kerk van Sleeuwijk op te beproeven, aldaar zoo spoedig mogelijk de kerk tot openbaring te brengen, terwijl voor deze drie maanden nog prediking wordt toegezegd eenmaal in de 14 dagen.

Vergadering der Classis Klundert, gehouden te Klundert op 4 Februari 1896.

Bij de nieuwe voorstellen kwam eerst in behandeling de vraag, of gecensureerde leden der gemeente stemrecht hebben bij de verkiezing van kerkeraadsleden; waarop de Classis eenparig ontkennend antwoordt.

Het voorstel: »De Classis benoeme eene commissie (of neme andere maatregelen) van praeadvies over de vraag, of de Gereformeerde kerken tot eene Onderlinge Assurantie van kerkelijke gebouwen zouden kunnen komen, of eventueel hiertoe wegen aan te wijzen," — wordt aangehouden tot de volgende vergadering.

Voor Kinderen.

EEN REIS IN DE MIDDELEEUWEN.

XIII.

NIET WEERROM.

Op den grooten Indischen Oceaan maakten onze vrienden kennis met een stof, die toen zoo kostbaar werd geacht, dat men haar tegen goud opwoog. 't Was de zoogenaamde amber, of zooals de apothekers het toen noemden — want het was een geneesmiddel — *ambra ambrosiaca*.

Men meende langen tijd (of liever men onderstelde dit) dat de amber een soort hars was, die door de rivieren naar zee werd gevoerd. Ook zei men wel dat de amber 't uitwerpsel was van zekere vogels. Doch niemand wist het rechte, al vond men de stof ook op de kusten der warme landen of wel drijvende in de zee. Zoo kwam het dat ook de Polo's er mee kennis maakten.

Later is gebleken, dat de amber afkomstig is van de potvisch of cachelot. In zijn ingewanden is die stof gevonden. Het beest schijnt namelijk soms te sukkelen, en dan wordt van zijn lichaam een ziektestof afgescheiden, eenigszins op dezelfde wijs als waarop, naar men wil, de parels in de oesterschelpen ontstaan.

Hoe 't zij, de amber is een lichte of wel donkergrijze stof, de stukken hebben, vooral als men ze warm maakt, een bijzonderen reuk, die sommige menschen aangenaam vinden. Zij wordt echter nu geheel niet meer bij ons als geneesmiddel gebruikt.

Misschien hebt gij een lieflijken geur wel eens »ambergeur" hooren noemen. Dit is dan echter niet van de amber uit het binnenste van den potvisch, maar van iets dat in de oudheid amber heette. Denkelijk was dit hars uit planten, gelijk ook voor wierook werd gebruikt.

Ik mag niet onvermeld laten, dat de Polo's aan de Kaspische zee ook iets aantroffen dat later alom in gebruik zou komen, al was 't nog voor 40 jaar bij ons zoo goed als onbekend. Ik bedoel de petroleum (niet petrolium) of aardolie. Die vloeit bij de Kaspische zee, nabij Bakoe, uit den grond, al ontelbare jaren lang en komt als Russische petroleum op de markt. Totnogtoe echter komt de petroleum hoofdzakelijk uit Amerika.

Zoo zagen de reizigers dan veel en velerlei, dat in hun vaderland geheel onbekend was. Eveneens kwam hun veel ter oore, dat nieuw was zoowel voor hen als voor heel Europa. Zoo vernamen zij allerlei bijzonderheden over Madagaskar en Zanzibar, over Abessynie, waar toen Christenen woonden, gelijk nu nog (althans in naam), evenals 't eiland Socotora bij Afrika toen ook door Christenen werd bewoond. Ook hoorden zij van de zeestrooming, die van den Indischen oceaan zuidwaarts naar de kust van Afrika gaat en zoo de reis daarheen gemakkelijker maakt, doch omgekeerd de reis van het Westen naar Indie moeilijker doet zijn. Toen wist men dat reeds in die streken, gelijk nu niet alleen de Oostinjevaarders 't weten, maar menig schooljongen er al van gehoord heeft.

In Europa echter was van al deze dingen nog weinig of niets bekend. Men vernam er eerst iets van, doordat Marco Polo het alles beschreef. Zoo heeft hij er toe bijgedragen, dat later door de Portugeezen de weg ter zee naar Oost-Indie werd gevonden. Trouwens, de Polo's deden steeds hun best om zooveel mogelijk te weten te komen. Daartoe ondervroegen zij zeevaarders en kooplieden, en deden zoo een schat van kennis op.

De vloot die van China was uitgevaren, zeilde langs Tongking, vandaar naar Borneo (of *Java major*, Groot-Java), toen naar Sumatra (*Java minor*, Klein-Java) en volgde verder de kust van Indie. Vervolgens ging men weer de Indische Westkust langs tot aan Maskat in Arabie. Eindelijk liep men door de straat van Ormuz de haven binnen, die ook Ormuz heet.

Twee jaren waren er, toen Marco Polo voor Ormuz het anker liet vallen, verloopen, sedert hij van China was uitgezeild. Dat hij heel wat gezien en ondervonden had, hebben wij reeds bespeurd. En dat de reis niet zonder gevaar was geweest, bleek, toen men het volk telde. Niet minder dan zes honderd personen van de bemanning en van 't gevolg der Polo's waren bezweken door de vermoeienissen der reis of door de hitte. Gelukkig waren de gezanten zelf gezond en wel, en ook de juffrouw die zij bij hen hadden, de bruid van den Khan Argoess. Doch hoopte zij nu weldra diens vrouw te wezen en als koningin te heerschen, dat viel bitter tegen. Want... in de twee jaar van de reis was Argoess komen te sterven.

Hoe het nu met de bruid ging, kan ik echter tot mijn spijt niet vertellen. Wellicht heeft Marco Polo het ook nooit vernomen. Zijn hoofd werd dan ook spoedig weer met andere dingen vervuld. Immers, een der eerste dingen die de reizigers, na te zijn geland, vernamen, was, dat in den tijd toen zij zich op zee bevonden, ook de Groot-Khan Koeblai was heengegaan om de groote reis te doen, die waarvan men nooit terugkeert. Hoe machtig de Khan was, hij kon zijn ziel van de macht des graafs niet bevrijden. Een ander nam zijn plaats op den troon in.

Toen de Venetianen dit hoorden, spraken zij tot elkander: Nu blijft ons niet anders over dan voorgoed naar ons vaderland terug te keeren. Den nieuwen Groot-Khan hebben we niets beloofd. 't Is ook de vraag, of hij ons wel zou genegen zijn, en bovendien verlangen we varig naar ons vaderland. Op weg dus.

Die weg echter was nog op geen zomerschen achtermiddag af te leggen. Dit kunt ge op de kaart wel zien. De schepen gingen nu naar China terug, en onze reizigers togen van de zuidkust van Perzie naar Tauris. Deze stad ligt in het noorden, en was toen de hoofdstad van het Perzisch-Indische Mongolenrijk.

't Was een lange landreis die zij te maken hadden. Als gij op een goede kaart de plaatsen opzoekt, aangeduid met Bam, Kirman, de zoutwoestijn van Kirman, Chebis en Kasmin, dan kunt ge nagaan welken weg onze reizigers namen. Toen zij eindelijk te Kasmin waren, bevonden zij zich weer op denzelfden grooten weg, dien zij vroeger waren gegaan, toen zij twintig jaar nu geleden van Tauris naar het Oosten togen.

In Tauris aangekomen, namen de vrienden eerst een weinig rust, die wel verdiend was. Ze hadden ook nog van allerlei opdrachten zich te kwijten, en bovenal moesten zij eens een poos hun gemak nemen. Negen maanden deden zij dat. Toen stapten zij op, maar wijl de naaste weg door krijgsbenden onveilig was, namen zij een omweg over Groot-Armenie of Trans-Kaukasie, en kwamen zoo eindelijk te Trapezunt of Trebisonde aan de Zwarte Zee.

Het gelukte hun hier een schip te vinden. Daarop namen zij overtocht, en weldra bevonden zij zich op weg naar hun vaderstad, naar Venetie, dat zij zoo langen tijd niet gezien hadden.

CORRESPONDENTIE.

C. M. D. te S. In een volgend nummer hopen we u te antwoorden. HOOGENBIRK.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Sjtrang, A. L. Ruijs te Serooskerke B. — Axel, A. Steijling te St.-Laurens en Gapinge. — Cubaard (cl. Bolsward), H. J. Willering te Arum (cl. Franeker). — Middelburg (Vowa, N.-Am.), A. de Geus te Lemmer c. a. (Fr.) — Goes (2de maal), R. J. van der Veen te Bolsward A.

AANGENOMEN: Emlichheim (graafschap Bentheim, Pruisen), L. Bouma te Terneuzen. — Leeuwarden B, Dr. H. H. Kuyper te Baarn.

BEDANKT: Oostburg, G. Boekenoogen, cand. aan de V. U. — Nichtevecht (cl. Breukelen), A. Steijling te St.-Laurens c. a. (cl. Middelburg). — Montfoort, D. Koffijberg te Barneveld.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Zelhem, B. de Planque te Gendringen. — Exmorra c. a., D. Eringa te Hemelum en Mirns. — Zandeweer (toez.), H. C. de Groot, cand. te Brummen. — Gorinchem, Jac. Eringa te Cubaard. — Loon op Zand, C. Bouthoorn te Groot-Ammers. — Elburg en Marken, J. H. Gunning E.Bz. te Leersum. — Houtrijk en Polanen, J. Heeringa te Sebaldeburen. — Tjalleberd, C. J. Niemeijer Ms. te Waaxens c. a. — Meedhuizen (gem. Delfzijl), P. Zeidema Jr. te Hellum. — Oosterhout, A. Buijsing Damsté te Lichtenvoorde. — Elst bij Amerongen, Chr. Ynzonides te Renkum. — Vaals (L.), H. Knottnerus te Gulpen c. a.

AANGENOMEN: Oot en Persingen, Ij. D. Muller Massis, emer. pred. te Groningen. — Middelburg (vac.-Heldring), N. M. de Ligt te Rhenen. — Kralingen, G. F. Haspels te Kolmschate.

BEDANKT: Schellinkhout, B. D. Eerdmans, cand. — Amsterdam, B. van Meer te Utrecht. — Waarder, J. Boer Knottnerus te Rhoon. — Lunteren (gem. Ede), J. C. V. Meischke te Raamsdonk. — Kats, D. J. van Brummen te Haskerhorne c. a.

Advertentien.

Heden behaagde het den Heere onzen trouwen broeder

HENDRIK VAN EDEN,

in leven Ouderling der Geref. kerk, door den dood tot Zich te nemen.

Namens den kerkeraad te Veenendaal B.,
Ds. W. DEN HENGST.

Veenendaal, 17 Febr. 1896.

L. G. WEISZ & Co.,
Commissionairs in Effecten,
Prinsengracht bij de Prinsenstraat,
No. 157,
AMSTERDAM.

GOLDSCHMEDING's
PIANO's en ORGELS
zijn alom bekend en worden bij toenameig gevraagd.
GROOTE MAGAZIJNEN
KEIZERSGRACHT 305,
Warmoesstraat 141, Amsterdam.
VRAAG Catalogus en Condities, van Huur, Ruil en Betaling.
Speciale Inrichting voor Reparatie.

A. R. A. HAGT,
voorheen VAN DER DRIES & Co.,
WIJNHANDEL,
KLUNDERT.

A. DE ROODE & Co.,
SCHIEDAM.
FABRIKANTEN VAN
OLIENE en LOOG.
(Opgericht 1878.)
Aan bovenstaande Fabriek **1e en 2de Qualiteit** steeds te verkrijgen tegen concurreerende prijzen.

Verschenen bij J. MUUSSES, te *Purmerend:*
GESCHIEDENIS DES VADERLANDS.
Een Leerboek voor zelfonderricht, ten dienste van onderwijzers en ontwikkelden.
DOOR
R. HUSEN.
Prijs: 1ste deel *f* 2.25; 2de deel *f* 2.75.
Het 1ste deel werd aanbevolen door de *Standaard, Chr. Schoolblad, Jongelingsbode, Vrije School* en *Chr. School.*

NIEUW KERKGEBOUW te BREDA.

Ontvangen sedert 23 Januari 1896: Van A. de G. te Kruiningen *f* 1; coll. Ger. kerk Sleen *f* 2.05; van Ds. G. B. te Enter *f* 2.50; van de Ger. kerk B te Vlaardingen *f* 5; van de Ger. kerk A te Velp *f* 8; ingezameld door 2 Brs. te Amsterdam (tusschenkomst J. F. aldaar) *f* 20; van B. de Gr. te Amerika (tusschenkomst J. v. H. te Katendrecht) *f* 5.

Bouwterrein is nu aangekocht. Binnen enkele maanden dient nu een kerkgebouw te verrijzen.

Wij zijn daartoe niet bij machte, doch onze verwachting is gevestigd op den Heere, die tot hiertoe zoo kennelijk mede wrocht.

Kerkeraden en ook Broeders en Zusters, wij verwachten uwe gaven.

Het arme Brabant, bovenal arm in 't geestelijke, heeft behoefte aan ondersteuning. On- en bijgeloof spannen samen in het najagen van zinnenvermaak en wereldsch genot, gelijk we in deze dagen van het Carnavalsfeest, willens of niet, voor oogen hebben. 't Is slechts een kleine schare die zich daarvan afkeert; doch bijna zonder uitzondering behooren deezen tot de luiden van kleine middelen.

Toch wordt met toenemen naar waarheid gevraagd.

Komt, helpt ons nu een kerkgebouw stichten, waarin menige hoogerende naar de spijze des levens een plaats kan vinden. Iedere gave is welkom.

Intusschen onzen vriendelijken dank voor het reeds genotene.

De Penningm. der Geref. kerk te Breda,
P. K. VAN BOON.

B., 18—2—'96.

P. VAN EIJK.
Firma JOHANNES KRAMER & Co.,
DAM 15—17, AMSTERDAM.

Koopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS, Wisselen Gouden Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIEN en BELEENINGEN. Nemen gelden à DEPOSITO 1/2 pCt onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

VOLKSUITGAVE
VAN DE
STICHTELIJKE WERKEN
VAN
Dr. A. KUYPER.

Sedert verscheidene jaren zijn vele van de **Stichtelijke Werken** van **Dr. A. KUYPER** uitverkocht. De oplagen van »Uit het Woord" en »Honig uit den Rotssteen", ofschoon niet onaanzienlijk, bleken te klein te zijn. De exemplaren zitten in vaste handen, en slechts zelden gelukt het op verkoopingen tegen hooge prijzen enkele deelen daarvan machtig te worden.

Dit heeft geleid tot het plan om tot een **zeer goedkoope uitgave** van **Dr. KUYPER's** werken over te gaan. Ze zal tot bijzonder lagen prijs in afleveringen verschijnen, zoodat allen, ook de minder bemiddelden, onder welken de geliefde auteur zooveel trouwe lezers en lezeressen telt, thans in het bezit zijner **Stichtelijke werken** kunnen komen.

In den loop van **1896** zullen het licht zien:

1e. HONIG UIT DEN ROTSSTEEN. Deel I.
2e. UIT HET WOORD, Serie I. Deelen I en II.
3e. VOOR EEN DISTEL EEN MIRTH.

Die vier werken zullen gezamenlijk ongeveer 70 vel druks van 16 pagina's (dus ruim 1100 bladzijden) beslaan. Deze **zeventig** vel druks zullen verschijnen in afleveringen van 4 vel, welke 17 à 18 afleveringen in den loop van 1896 het licht zullen zien tegen **zeven en een halve Cent** per vel. De geheele serie van 1896 zal dus *f* **5.25** part. prijs kosten. Zooveel mogelijk zal elke veertien dagen een aflevering verzonden worden, zóó dat de eerste aflevering in Februari 1896, de laatste den 15den October 1896 verschijnt. Daarna zullen ook de deelen elk afzonderlijk verkrijgbaar worden gesteld, maar tot verhoogden prijs.

Tijdig zullen eenvoudige, smaakvolle banden voor elk der deelen goedkoop verkrijgbaar gesteld worden.

Men haaste zich met de inteekening, daar het moeilijk valt tijdens het verschijnen van de Serie de oplage te vergrooten.

AMSTERDAM, Februari 1896.

De Uitgever,
J. A. WORMSER.

Bij den Uitgever **W. H. ZURICH**, te **Doetinchem** en bij elken soliden boekhandelaar staat de inteekening open op:

Talmage's Volkspreeken,
in **52 wekelijksche afleveringen à *f* 0.05** of *f* **0.65** per kwartaal.

UITGAVE van HÖVEKER & ZOON, te AMSTERDAM:
GEDICHTEN
VAN
J. A. WORMSER.
Prijs f 1.25 In stempelb. f 1.90.

Vrije Universiteit.

De bijeenkomsten van Christelijke studenten, welke van 1—5 Januari jl. te Liverpool zouden plaats hebben, zooals ook hier vóór een paar maanden is medegedeeld, hebben de verwachting der bezoekers overtroffen. Niet alleen de ontvangst der honderden studenten uit alle oorden der wereld was uiterst gul en gastvrij, (allen waren bij Christelijke vrienden ingekwartierd), maar ook de samenkomsten onderscheidden zich door hartelijkheid en opgewektheid. De bedoeling was niet alleen, om elkander te sterken en gezamenlijk gesterkt te worden, om ieder voor zich nader te komen in de gemeenschapsoefening met den Heere, door nauwgezette en ijverige bestudeering der Heilige Schrift, volhardend gebed en onderlinge samenkomsten; maar ook niet minder om het hooge gewicht van den Zendingsarbeid op het hart der talrijke bezoekers te binden. »In de eerste eeuwen", zoo werd gezegd, »was de kerk aan dit gebod (der Zending) gehoorzaam geweest, maar hoe had zij sinds haar taak vervuld? Dat getuigen de vele volkeren, millioenen zielen uitmakende, die nog nimmer den Christus hebben hooren prediken. Maar laat ons nu niet langer ongehoorzaam zijn. *Nu* wordt der kerke Christi eene gelegenheid geboden, alom het Evangelie te verkondigen, zooals haar nog nimmer is geboden. Het vervoer is gemakkelijker dan voorheen. De kosten zijn minder. Vele landen zijn nu voor de vreemdelingen geopend, die vroeger gesloten waren. Laat de kerk aan dit gebod gehoorzaam zijn, door hare beste mannen en vrouwen uit te zenden. *De knapste, de meest ontwikkelde, de meest energieke theologen, medici, litteratoren moeten worden gezonden.* Het moet niet de vraag zijn, of iemand te goed, maar of hij goed genoeg is voor de Zending. Maar waarop het vooral aankomt, is, dat hij, die als zendeling uitgaat, vervuld zij van den Heiligen Geest."

Mij dunkt, dit zijn gouden woorden, zeer der behartiging waardig in onzen kleinen kring. Wij, die naar onze heerlijke belijdenis onzen Koning wenschen te dienen, hebben de dure verplichting ook aan de spitse te willen staan, waar het geldt Zijn Banier te planten overal waar die nog niet geplant is. Laat ons ernstig en biddende overwegen, hoe de apostel Paulus ons daarin is voorgegaan, en wat heilige hartstocht hem bezielde, om het Evangelie des kruises te mogen verkondigen daar waar het nog niet verkondigd was. Stelle de Heere onze Vrije Universiteit ook in deeren weg tot een waren zegen!

Onze hooggeachte vriend Dr. Honig, predikant te Zeist, zendt mij de verblijdende mededeeling, dat D. V. in zijne kerk op Woensdag 26 dezer Ds. Hoekstra zal optreden, om eene bidure te leiden in het belang der Vrije Universiteit.

Zij deze samenkomst rijkelijk van den Heere gezegend!

W. HOVY.

In dank ontvangen:
Voor de Vereeniging:

Aan Contributie:

Door den heer Ch. Dixon te Deventer *f* 96.50; door den heer H. G. Rierink te Reeuwijk *f* 40; door den heer Jan van Zanten, te Zeist, uit Driebergen *f* 55; door den heer W. Post te Lollum *f* 90; door den heer J. Dirkmaat Wz. te Broek op Langendijk *f* 3.50; door den heer E. Noteboom te Schoonhoven: uit Bergambacht *f* 18, uit Polsbroek *f* 16.25, uit Vliet *f* 7, uit Willige Langerak *f* 26.50, uit Zevender *f* 11, uit Schoonhoven *f* 52, samen *f* 130.75; door den heer J. Brederveld te Velsen *f* 5; door den heer K. Floor te Wons: uit Wons *f* 56.50, uit Witmarsum *f* 25, samen *f* 81.50; door den heer H. van der Hoeven te Apeldoorn (3e storting) *f* 8.21; door den heer P. A. Zwart te Nijkerk (Friesland) *f* 10; door den heer S. baron van Heemstra uit Noordwijk *f* 43.50; van den heer T. Ottolander te Sitobondo (Java) *f* 75; door het Locaal-Comité te Amsterdam 8e storting *f* 300; door den heer P. Human Jr. te Meliasant (Dirkaland) *f* 34; door den heer K. J. Stroes te Winterswijk *f* 56.25; door den heer C. Lijesen te Beverwijk *f* 11; door den heer H. Bijkerk Rzn. te Steenwijk *f* 40; door Ds. J. Hartwigen te Harmelen *f* 28.50.

Aan Collecten: (voor de Theol. faculteit).

Van de Geref. kerk te Camperland (N.-B.) *f* 3.23½; van idem te Delft A (halve collecte) *f* 19.64; van idem te Zevenhuizen *f* 3.10; van idem te Koornhorn *f* 4.40; van idem te Marum *f* 4.90; van idem te Oldekerk *f* 4.75; van idem te Lutjegast *f* 4.09; van idem te S'roobos *f* 11.15; van idem te Niezijl *f* 11.17; van idem te Munnekezijl *f* 4.72½; van idem te Oldehove *f* 3.61, van idem te Broek op Langendijk *f* 15.51½, nagekomen giften *f* 1 en *f* 0.50, samen *f* 17.01½; van idem te Barendrecht *f* 10.11; van idem te 's-Gravendeel *f* 3; van idem te Rijsoord (halve coll.) *f* 4.25; van idem te Schoonhoven B *f* 19.28½; van idem te Avereest *f* 1.42; van idem te Ommen *f* 10.50; van idem te Akkerwoude *f* 2.27; van idem te Anjum *f* 23.57½; van idem te Blija *f* 6.55; van idem te Dokkum A *f* 10.56½; van idem te Dokkum B *f* 20.06; van idem te Driesum *f* 11.20; van idem te Ee *f* 7.41; van idem te Engwierum *f* 3.30; van idem te Ferwerd *f* 10.57; van idem te Hantum *f* 2.80; van idem te Hallum *f* 2.50; van idem te Holwerd *f* 5.37; van idem te Metslawier-Nijawier *f* 3.01½; van idem te Lioessens *f* 5.55; van idem te Murmerwoude *f* 4.50; van idem te Nes en Wierum *f* 5.04; van idem te Ooster-Nijkerk *f* 5.70; van idem te Paesens *f* 15; van idem te Raard *f* 3.50; van idem te Reitsum *f* 6.03½; van idem te Rinsumageest *f* 26.04½; van idem te Wanswerd *f* 20.60.

Aan Schenkingen:

Door den heer B. C. Hamer, te Zutphen, van den heer H. *f* 1; door den heer A. van Harte te Breukelen, van de Geref. Jongelingsvereeniging *f* 3.27; van de Halvestuiversvereeniging te Groningen, eerste 3 maanden *f* 15.57½; van N. N. te G. *f* 25; door Ds. J. H. Donner te Leiden, van E. S. te Pretoria (Zuid.-Afr.) *f* 36.43½; door den heer E. Noteboom te Schoonhoven, uit het busje van de Gereformeerde Jongelingsvereeniging »Samuel" *f* 4.35½; door Ds. P. N. Kruyswijk te Kollum, diverse giften gevonden bij de collecten *f* 4.25; door Ds. G. J. Barger, te Driebergen, uit de Zendingskas *f* 20; door den heer W. Hovy van P. 41 te Baarn *f* 25.

Voor de Medische Faculteit:

Door den heer B. C. Hamer te Zutphen, *f* 2.50; door den heer E. Noteboom te Schoonhoven, *f* 5.50, van E. v. V. te G. *f* 2.50 en *f* 13, samen *f* 21; door den heer W. Hovy van Gez. S. *f* 3; door Ds. H. W. van Loon van X. *f* 1; door den heer A. Hein van W. van Batenburg *f* 1; door Ds. E. Zwiers te Anjum, van E. J. H. *f* 1; van E. L. S. (contributie) *f* 2.50.

Voor het Hospitium:

Door Ds. G. J. Barger, te Driebergen uit de Zendingskas *f* 5. Van den reeder der *Prof. Dr. A. Kuyper* een vaatje haring.

Voor het Studiefonds:

Door Ds. J. H. M. G. Wolf te Maasland, van de Halvestuiversvereeniging (3 maanden) *f* 44.

S. J. SEEFAT.
Hilversum. *Penningmeester.*

ELECTRISCHE DRUKKERIJ.
Voorheen J. J. ARND en ZONEN.